

[Statsministeren]

også gerne tilføje: Hvordan det spørgsmål skal håndteres, afhænger jo også af, hvordan man vil placere det i forhold til finanslovøkonomien.

Må jeg minde om, at et andet parti end fru Anne Birgitte Lundholts har tilkendegivet over for mig, at man gerne så en forhøjelse af engangsindektægterne på finanslov 1993. Jeg kan oplyse, at de seneste budgetvurderinger allerede er derhenne, at man må nedskrive det skøn, som den tidligere finansminister var inde på med hensyn til engangsindektægter – bare til oplysning og til baggrundsorientering for den sags forståelse.

Jeg kan derfor ikke give noget konkret tilsagn af den ene eller anden karakter om finanslovsfølger. Som også hr. Atli Dam har sagt det, er der tale om et lån, som vi forventer at få tilbage. Både hr. Breckmann og hr. Atli Dam har klart givet udtryk for det, og jeg synes oprigtigt talt, at det også burde spille ind i forligspartiernes opfattelse af den økonomiske dækning, der skal findes. Men der er tilsagn om, at vi drøfter det i finanslovsfølgere, og så må vi søge at finde en fornuftig løsning på det.

Hr. Kim Behnke spurgte om Sjøvinnubankens økonomi og situation efter den her kapitaloverførsel. Det bedste skøn, vi har, er fra Finansieringsfonden af 1992, hvor skønnet er, at man efter den sidste overførsel her kan sige med de nye hensættelser, at bankens korrektivkonto kommer op på godt 30 pct. af den samlede debitor masse. Det er ganske højt. Jeg kan ikke lige nu erindre mig danske banker, der har været oppe på noget tilsvarende, måske bortset fra Bornholm, som også er oppe på det niveau, men det er ganske højt for et samfund af den her størrelse.

Man skal i det hele taget lige huske, at Sjøvinnubankens betydning på det færøske kapitalmarked svarer til den allerstørste danske banks betydning på det danske kapitalmarked. Hvis vi skal stille det op forholdsvis, er det ganske store dækninger, vi her er kommet frem til, og jeg synes efter de oplysninger, der er tilflydt Statsministeriet, at det er en fornuftig sikkerhedsmargin, man opererer med, og at næste trin selvsagt er, at det færøske samfund – og det hører jeg det vil – gør alt, hvad det kan for nu at få tilpasset sin økonomi og forhåbentlig også få tilført nogle flere fangstmuligheder.

Det sidste har vi jo ikke afgørende indflydelse på, men dér må vi sætte vores lid til, at Nordatlanten også er Færøerne gunstig som tidligere i historien.

Men jeg deltager som sagt gerne i de videre drøftelser og vil besvare de spørgsmål, der bliver stillet.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Nu vil jeg gerne være helt sikker på, at vi har forstået hinanden, og jeg vil give tilsagn om, at Det Konservative Folkeparti vil medvirke til at få denne her sag igennem, uden at vi ved, hvordan det løses på finansloven. Men der må være en helt klar forståelse af, at uanset hvordan det løses i finanslovsfølgere, er der også enighed om, at når der skal klares noget på finansloven 1993, så foregår det i enighed mellem de seks partier, og jeg kan forsikre for, at Det Konservative Folkeparti vil være en konstruktiv part i at forsøge at få løst problemet, hvad angår finansloven 1993.

Og så kan jeg trøste statsministeren med, at det parti, der har talt om forøgede privatiseringsindektægter, det er nu også Det Konservative Folkeparti, men jeg er da glad for, hvis andre finanslovspartier har haft samme idé, men vi kan som sagt vende tilbage til det. Der er ingen grund til under behandlingen af selve beslutningsforslaget her at diskutere, hvordan vi skal spare. Vi er enige om, at det er de seks finanslovspartier, der i enighed skal finde finansieringen.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Det, jeg kan sige til fru Anne Birgitte Lundholt lige nu, er, at vi skal tage en drøftelse, men jeg kan ikke, som det ligger, give tilsagn om, at der er enighed om, at et beløb på 350 mio. kr. skal skaffes på finanslov 1993.

Men jeg synes, vi skal sætte os ned og drøfte det, og jeg synes, vi skal anlægge en fornuftig vurdering af, hvad det egentlig er for en type økonomioverførsler til det færøske samfund, vi her taler om. Jeg er enig i, at vi skal have det drøftet igennem, inden andenbehandlingen finder sted. Vi har endnu nogle dage til det. Så tilsagn om, at vi sætter os ned og forhandler om det, men ikke noget tilsagn heroppefra om noget bestemt niveau og nogen bestemt konkret håndtering. Men vi tager initiativet til sådan en drøftelse.